DIKKE SHIT!

Dikke shit!

Frank Pollet

DIKKE SHIT!
Frank Pollet
www.frankpollet.be

© 2026 Frank Pollet & vzw de Scriptomanen
www.scriptomanen.org

contact: info@inter-actief.be / frank.pollet@live.be

Niets uit deze uitgave mag, op welke wijze ook, worden overgenomen zonder de nadrukkelijke toestemming van de uitgever.

1

'Om het eerst bij de ingang van het Meerbos!' zeg ik. Nog voor ik alle woorden uitgesproken heb, ben ik al weg.

'Hé, wacht!' roept Wolf. 'Waaaaaaaaaaaaacht!!'

Maar ik wacht niet, want ik weet dat Wolf sneller fietst dan ik. Het duurt dan ook niet lang voordat hij mij heeft ingehaald. Ik hoor hem hijgen. Straks wil ik een wedstrijdje houden op een parcours in het bos, want ik weet dat ik handiger ben met de mountainbike en dat ik dus zeker win. Mijn papa vindt dat elke mens zijn zwakheden maar ook zijn sterke punten moet kennen.

Wanneer we bij de rand van het Meerbos komen, zien we dat er hier en daar gele plastic pijltjes tegen de bomen zijn bevestigd.

'Komend weekend is hier een rit voor mountainbikers', zegt Wolf. 'Mijn oom is daar zot van. Hij doet zulke ritten elke week, over het hele land. Soms zelfs twee in een weekend. En in de week traint hij zich suf. Echt een freak!'

Ik ken die oom van Wolf. Die man weegt zeker 150 kilo. Als het niet méér is! Je verwacht zo iemand niet in een strak wieler–pakje. Zeg maar wielerpák! Als hij op zijn mountainbike zit, rust zijn buik op de buis. Hij heeft kuiten als hespen en enkele dubbele kinnen. Maar hij kan er niks aan doen, want volgens Wolf heeft hij een of andere vervelende ziekte waardoor hij altijd zwaar zal wegen.

Wolf vertelt over zijn oom, maar ik hoor hem al niet meer. Ik denk aan die gele pijltjes. Interessant, toch? Ik herinner mij een wandeltocht waarbij honderden wandelaars het dreefje vlak voor ons huis in trokken, en er een halfuur later weer uit tevoorschijn kwamen. Een paar jongens uit het dorp hadden wat pijltjes verwisseld en alles liep in het honderd. Ik vond het geweldig!

'Zeg Wolf, ik weet wat.'

'Ik ook', antwoordt hij terwijl hij naar de lucht kijkt. 'Het kan elk moment gaan regenen, dus stel ik voor dat we maar terug naar huis rijden.'

'Hè, doe niet flauw, je bent toch geen mietje. Ik heb een heel ander voorstel. Als we nu eens een paar van die gele pijltjes omwisselen. Wat links is, wordt rechts, en omgekeerd. Hier, aan de ingang van het bos…'

Wolf begint meteen te lachen.